

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/60/2024
Identifikačné číslo spisu:	5820200138
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5820200138.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y. G., narodeného XX. Y. XXXX, C. L. XXX, zastúpeného advokátom Mgr. Igorom Paliderom, Klinec II 215/29, Zubrohlava, proti žalovanej Y. U., narodenej XX. Y. XXXX, C. L. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Vévurkom, Námestovo, Mieru 312/13, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 3C/2/2020, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. augusta 2023 sp. zn. 10Co/19/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom zo 16. augusta 2021 č. k. 3C/2/2020-266 určil, že vlastníkom bližšie označenej nehnuteľnosti je žalobca a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. V podstatnom uviedol, že žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno preukazujúce jeho dobromyseľnosť a oprávnenosť držby, a to od samotného začiatku plynutia ním tvrdenej vydržacej doby, t.j. od roku 1999, kedy vstúpil do držby sporného pozemku nad rámec svojho nadobúdacieho titulu - darovacej zmluvy z 27. apríla 1999. Od tejto doby začala plynúť 10-ročná vydržacia lehota, ktorá uplynula v júni 2009. Z predložených znaleckých posudkov a výpovedí znalcov vyplynulo, že pre nich samotných bolo vyriešenie otázky priebehu skutočnej hranice medzi pozemkami spornou z hľadiska použitia rozdielnej metodiky pri vyhotovení znaleckého posudku, ktorá metodika má vplyv na presnosť záverečného výsledku, no rádovo len v niekoľkých centimetroch. Za daných okolností dospel prvostupňový súd k záveru, že nebolo možné od žalobcu ako laika očakávať, že zistí, že pozemok, ktorý je súčasťou jeho dvora, v nejakej časti patrí žalovanej.

1.2. V neposlednom rade uviedol, že návrh žalobcu na výsluch žalovanej, ako aj vykonanie obhliadky sporného pozemku zamietol z dôvodu, že z listinných dokladov nachádzajúcich sa v spise mal dostatočne preukázaný reálny stav spornej nehnuteľnosti, ako aj jej umiestnenie v teréne, pričom

žalovanú nepovažoval za potrebné vypočúť vzhľadom na neexistenciu sporu medzi stranami ohľadom spôsobu a rozsahu využívania sporného pozemku.

1.3. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi ako strane úspešnej v spore náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 24. augusta 2023 sp. zn. 10Co/19/2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu odvolacích trov.

2.1. Odvolací súd uviedol, že neobstoí odvolacia argumentácia žalovanej o kvalifikovanom nedostatku (pôvodnej) žaloby v podobe je neúplnosti. Táto (žaloba) identifikovala predmet konania v dostatočnej miere (určitosti) tak, že nebolo pochybné, o čo súd má konať. Ani z pohľadu namietaných skutkových zistení s odvolateľkou nebolo možné súhlasiť, nakoľko predostretie rozhodujúcich skutkových tvrdení nebolo realizované mimo hraníc koncentrácie daného konania. V rozpore s obsahom spisového materiálu bola tiež odvolacia námietka, v zmysle ktorej žalovanej nie je zrejmé, ako dospel okresný súd k záveru, že žalobca splnil podmienky vydržania vlastníckeho práva. V tejto súvislosti odvolací súd upriamil pozornosť odvolateľky na odôvodnenie napadnutého rozsudku (v podstatných častiach citovaného v tomto rozhodnutí) s osobitným dôrazom na pasáže venujúce sa vyhodnoteniu ospravedlniteľného omylu na strane žalobcu. Z predmetných častí totiž vyplýva tak označenie nadobúdacieho titulu (darovacia zmluva), ako i následné posúdenie (splnenia) podmienok dobromyseľnej držby po zákonom požadovanú dobu, čo korešponduje aplikovanej právnej úprave inštitútu vydržania vlastníckeho práva.

2.2. Titulom (hoci i putatívny), o ktorý sa opiera oprávnená držba, totiž môže byť aj darovacia zmluva, ako je tomu i v súdnej veci, ktorou žalobca fakticky vstúpil do vlastníctva predmetnej nehnuteľnosti, pričom v konaní nebola zistená žiadna okolnosť vylučujúca jeho dobromyseľnosť, ktorú odvodzoval súd prvej inštancie najmä od toho, že žalobca nemohol s ohľadom na dlhoročný užívací stav (sporných 22 m² predstavuje súčasť oploteného dvora dlhodobo a nerušene užívaného jeho rodičmi - darcami) vedieť o nesprávnosti geometrického plánu č. XXX/XX. Zakreslenie/posunutie spornej parcely v neprospech žalobcu (na základe geometrického plánu č. XXX/XX, kde síce bola zakreslená plocha vyzerajúca ako parcela, ale u tejto absentovalo akékoľvek číslo prípadne iné identifikačné označenie) sa totiž nikdy žiadnym spôsobom nepremietlo do užívania a držby pozemku zo strany žalobcu (práve a len ktorý sa o pozemok dlhoročne staral bez akéhokoľvek sporu o toto vlastníctvo), nehovoriac o skutočnosti (ako náležite zdôraznil súd prvej inštancie), že závery predmetného znaleckého posudku neboli jednoznačnými ani pre súdnych znalcov z relevantného odvetvia znaleckej činnosti (tobôž pre laika spoliehajúceho sa na správnosť geom. plánu). Žalobca titulom darovacej zmluvy nadobudol pozemok KN parc. č. XXXXX/X . o výmere 43 m² a KN parc. č. XXXXX/X o výmere 603 m² v obci C. L., ktoré nehnuteľnosti boli zapísané na LV č. XXXX kat. úz. C. L., pričom nepredpokladal, že plocha, ktorá bola v roku 2018 identifikovaná ako parcela č. XXXX/X zast. plocha a nádvorie o veľkosti 22 m², a ktorá tvorila prirodzenú súčasť jeho uceleného dvora, nebola v dôsledku geometrického zamerania (GP č. XXX/XX) považovaná za súčasť parciel, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy. V danom prípade sa teda žalobca „chopil“ držby sporného pozemku spolu s ostatnými nehnuteľnosťami tvoriacimi predmet darovacej zmluvy na základe relevantného právneho titulu - darovacej zmluvy. Opísané okolnosti vo svojom súhrne naplňajú pojem ospravedlniteľný omyl, nakoľko vnútorné presvedčenie žalobcu (psychický stav zakladajúci dobromyseľnosť), že je vlastníkom, vychádza z nadobúdacieho titulu a dlhodobého užívacieho stavu, nie z bezprávneho prisvojenia si veci. Inými slovami, v konkrétnostiach posudzovanej veci bolo možné konštatovať existenciu objektívneho presvedčenia žalobcu o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Za poctivý spôsob nadobudnutia práva treba totiž považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi a nie sú pri ňom prítomné signály zneužitia inštitútu vydržania.

2.3. Výrok o trovách odvolacieho konania vychádzal z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

3. Žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“) podala proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. c) a f) CSP. Po opísaní priebehu konania a skutkových okolností prípadu navrhla, aby dovolací súd zrušil obe rozhodnutia nižších súdov a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a priznal žalovanej náhradu trov konania.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. c) CSP namietala, že je osobou hluchonemou, nevie ani rozprávať, ani čítať a písať, vie sa len podpísať, a neovláda ani posunkovú reč. Jedná sa teda o osobu nespôsobilú samostatne konať pred súdom a uplatňovať svoje práva. Súd po zistení takéhoto stavu mal povinnosť ustanoviť žalovanej procesného opatrovníka pre toto konanie. Ak súd konal s takouto osobou bez ustanovenia jej procesného opatrovníka, potom podľa názoru žalovanej, je daný dovolací dôvod aj podľa § 420 písm. c) CSP.

3.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP namietala nedostatok riadneho odôvodnenia (nepreskúmateľnosť) a arbitrárnosť napadnutého odvolacieho rozhodnutia. Polemizovala a brojila proti skutkovým zisteniam a hodnoteniam dôkazov zo strany nižších súdov, s ktorými nesúhlasila.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol zamietnuť toto dovolanie a priznať mu trovy dovolacieho konania. Zopakoval svoju predsúdnu argumentáciu a v podstatnom poukázal na správnosť záverov nižších súdov. Ďalej uviedol, že žalovaná mala možnosť osobne sa zúčastniť pojednávania súdu, čo v konaní navrhoval aj on, ale k tomu (aj) na návrh právneho zástupcu žalovanej nedošlo. „Ak v štádiu dovolacieho konania sa poukazuje na údajné procesné pochybenia súdov, nepridelenie procesného opatrovníka žalovanej a podobne, ide tu o rozhodnutie v procesnom postupe samotnej žalovanej strany, zastúpenej advokátom a treba v tom vidieť pokus žalovanej strany narušiť koncentračnú zásadu súdneho konania a obísť úpravu CSP“.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) uvádza nasledovné:

Dovolanie podľa § 420 písm. c) CSP

6. Žalovaná vyvodzovala prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. c) CSP, tvrdiac, že súd jej mal ustanoviť procesného opatrovníka, pretože je osobou hluchonemou, nevie ani rozprávať, ani čítať a písať, vie sa len podpísať, a neovláda ani posunkovú reč. Jedná sa teda o osobu nespôsobilú samostatne konať pred súdom a uplatňovať svoje práva (bod 3.1.).

6.1. Podľa § 420 písm. c) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

7. Najvyšší súd predostiera, že žalovaná (kvalifikovane zastúpená advokátom) sa nezúčastnila na ani jednom z pojednávaní pred prvostupňovým súdom (jej neúčast' právny zástupca bez ďalšieho ospravedlnil). Žalobca na pojednávaní (č.l. 256 spisu) navrhol jej vypočutie, k čomu žalovanej právny zástupca uviedol, že „nemáme žiadne návrhy na dokazovanie a k výsluchu klientky ... uvádzam, že súd má dostatok dôkazov na to, aby mohol vo veci bez ďalšieho dokazovania rozhodnúť ... to znamená, že nie je dôležité aké vyjadrenie má žalovaná...“ a následne aj prvostupňový súd upustil od jej výsluchu (č.l. 260 spisu). Rovnako tak právny zástupca žalovanej v priebehu celého konania pred prvostupňovým súdom, ale aj v rámci podaného odvolania a odvolacieho konania nežiadal ustanoviť žalovanej opatrovníka z dôvodu jej nespôsobilosti konať pred súdom. Naopak na výhradu strany žalobcu, či vôbec žalovaná dala platné plnomocenstvo jej právnomu zástupcovi, tento uviedol, že „do kancelárie sa dostavili (žalovaná, pozn.) spolu s bratom a brat jej vysvetľoval, to som povedal. Veľmi dobre vie o čo ide, aj ja som vedel o čo ide a ona vedela, čo sa deje. Lebo jej to brat vysvetlil“ (č.l. 141 spisu). Uvedenú výhradu právny zástupca vzniesol až v rámci podaného dovolania.

8. Najvyšší súd už uviedol (8Cdo/90/2019), že z princípu racionálneho, efektívneho a inštančného súdneho konania o dovolaní vyplýva, že dovolateľ musí uplatniť celú argumentáciu, ktorú považuje za významnú, rovnako ako všetky dovolacie návrhy už v odvolacom konaní. Úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či tieto argumenty a návrhy odvolací súd riadne preskúmal a či k nim zaujal správny

právny záver. Povedané inými slovami, nedávalo by žiaden rozumný zmysel, aby podstatné argumenty a návrhy, ktoré mohol (a mal) dovolateľ uplatniť už v predchádzajúcom odvolacom konaní, predkladal až dovolaciemu súdu. Takto by totiž nastala celkom absurdná situácia, kedy by dovolací súd preskúmaval rozsudok odvolacieho súdu (teda jeho zákonnú správnosť a spravodlivosť), hoci by však tento odvolací súd nemal žiaden dôvod, pre ktorý by sa mohol (a mal) zaoberať určitou argumentáciou, ktorá mu nebola známa (zrejme), pretože ju dovolateľ nepoužil a „vyčkal“ by s ňou až na konanie pred dovolacím súdom. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nemôže predstavovať nástroj na obchádzanie (hoci aj neúmyselné) povinnosti vyčerpania riadnych procesných prostriedkov na ochranu subjektívnych práv dovolateľa, a to nielen formálne, ale aj materiálne, teda obsahovo vecne (argumentačne), čo znamená, že dovolateľ môže v mimoriadnom opravnom prostriedku (úspešne) argumentovať len takými dôvodmi, ktoré namietol už v rámci riadneho opravného prostriedku a ktoré boli meritórne posudzované odvolacím súdom v jeho neprospech. Dovolateľ môže urobiť spôsobilým predmetom dovolacieho konania len také námietky, ktoré už uplatnil v odvolacom konaní, pokiaľ tak s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu urobiť mohol, a tak poskytol príležitosť odvolaciemu súdu sa k nim vyjadriť. (napr. 4Cdo/40/2019, 4Cdo/110/2018).

9. Žalovaná (jej advokát) teda mala možnosť namietat' označenú vadu prvostupňového konania a rozhodovania v rámci podaného odvolania, ale keď tak neurobila, hoci tak urobiť mohla a mala, nemohla sa namietaná vada stať predmetom dovolacieho prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu (princíp subsidiarity).

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

10. Dovolateľka vyvodzuje prípustnosť ňou podaného dovolania (aj) z § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10.2. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalovanej, že v konaní došlo k ňou tvrdeným vadám zmätočnosti.

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Žalovaná v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP namietala nedostatok

riadneho odôvodnenia (nepreskúmateľnosť) a arbitrárnosť napadnutého odvolacieho rozhodnutia (bod 3.2.).

13. Dovolací súd predovšetkým pripomína, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní v zásade nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených odvolacím súdom, ani prieskumu nim vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má síce dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd uvádza, že tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

14. Podľa názoru vec prejednávajúceho odvolacieho senátu i keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovoláním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Nosné dôvody pre rozhodnutie nižších súdov spočívali v závere, že žalobca splnil podmienky vydržania sporného pozemku (ospravedlniteľný omyl, darovacia zmluva - putatívny titul, dobromyseľnosť a dlhodobý užívací stav). „Inými slovami, v konkrétnostiach posudzovanej veci bolo možné konštatovať existenciu objektívneho presvedčenia žalobcu o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Za poctivý spôsob nadobudnutia práva treba totiž považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi a nie sú pri ňom prítomné signály zneužitia inštitútu vydržania“ (bod 2.2. in fine). Výslovené právne závery v kontexte so zisteným skutkovým stavom nemožno považovať za celkom zjavne neodôvodnené resp. právne nekonformné. Dovolateľka preto nedôvodne argumentovala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné resp. nedostatočne odôvodnené; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

15. V neposlednom rade dovolací súd uvádza, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmätočnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je v zásade relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá.

16. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

17. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalovanej podľa § 447 písm. c) CSP.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.